

[Fisker.]

her i Salen, stærke Betæneligheder til Orde overfor en Række af Forslagets Enkelt-heder.

Men var det saaledes en kølig Modtagelse, Lovforslaget fik her i Tinget, var den endnu køligere, da man ude i Befolkningen kom til at beskæftige sig med den foreslaaede Skatteomlægning. Jeg skal i saa Henseende minde om de Forhandlinger, der i Sommerens Løb er ført rundt i Landets Sogneraadforeninger, hvor man i Kredse, som er i Stand til at vurdere Lovforslagets Enkeltheder og Konsekvenser, meget stærkt har protesteret imod dets Gennemførelse paa visse Omraader.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Folk af de mest forskellige politiske Anskuelse under disse Forhandlinger har staaet Side om Side i deres Modstand mod Ministerens Krav om, at Sogneraadene ved forøget Ligning i Fremtiden skulde tilvejebringe en betydelig Del af Amtsskatterne.

Stærkest gav denne Modstand sig Udtryk i Ringkøbing Amts Sogneraadforening, hvor der paa Forslag af en af Ministerens nærmeste politiske Meningsfæller med stort Flertal blev vedtaget en bestemt Protest mod disse Bestræbelser. Men ogsaa paa andre Møder, i Aalborg, Odense, Frederiksborg og andre Amters Sogneraadforeninger, kom Modstanden kraftigt frem. Det samme var for øvrigt Tilfældet i Ribe Amts Sogneraadforening, hvor det ærede Medlem, som nys talte paa Venstres Vegne, indledede en Forhandling om Lovforslaget, kritisk beskæftigede sig med dets Enkeltheder og i det hele udtalte sig lidet anerkennende om det.

Men ogsaa andre Steder har dette Lovforslag givet Anledning til Forhandling. Det er saaledes værd at erindre i denne Forbindelse, at Amtsrådene paa deres Aarsmøde i Sommer, efter at have diskuteret Omlægningen, ganske undlod ved en Fællesudtalelse at tilkendegive, hvad Delegeretmødet som saadant maatte mene om Lovforslaget, formentlig som Følge af de i høj Grad modstridende Udtalelser, der kom frem under Diskussionen. Og den Kendsgerning, som det ærede Medlem Hr. Pinholt nys har peget paa, at Amtsrådene kun i ringe Grad har brugt deres Ret til efter de gældende Bestemmelser at udskrive paa Sognekommunerne indtil en Trediedel af Amtsskatterne, vidner ogsaa om, at man der ser med andre Øjne end Ministeren paa denne Skatteovervæltning, naturligvis, fordi man der har Forholdene

paa nærmere Hold end den højtærede Minister og af den Grund ogsaa bedre kan bedømme Rækkevidden af Omlægningen.

Jeg skal endelig nævne de Udtalelser fra Landboorganisationerne, som Lovforslaget har givet Anledning til. Medens man i Landboforeningerne, der vel maa siges at tale paa det større Landbrugs Vegne, vist nok overalt har været tilfreds med Lovforslaget, i hvert Tilfælde i det væsentlige, har Husmændene i deres Organisationer lige saa enstemmigt protesteret derimod. Det kan maaske siges, at det naturligt maatte være saadan, eftersom de større Landbrug i Lovforslaget øjner en Skattelettelse, og de mindre Jordbrug kan vente en Skatteforhøjelse. Men det er for øvrigt interessant at lægge Mærke til, hvordan man begge Steder motiverer sit Standpunkt.

I Landboforeningerne taler man om de høje Ejendomsskatter, og Nødvendigheden af at skaffe Erhvervet forbedrede Arbejds-muligheder ved en Skattenedsættelse, hvorimod Husmændene peger paa Følgerne af denne Skattenedsættelse, nemlig den voksende Gældsbyrde og de deraf flydende Ulemper, stigende Jordpriser og forringede Arbejds-muligheder for den opvoksende Slægt, ganske det samme, som jeg havde den Ære paa mit Partis Vegne at pege paa i Fjor, da jeg omtalte det da foreliggende Lovforslag. Der er i social Henseende en dyb Kløft mellem disse Standpunkter, og der er for mig ingen Tvivl om, hvilket der er det stærkest klasseprægede, eller om man vil klassegoistiske.

Man kunde maaske da have ventet, at den højtærede Indenrigsminister, der jo sikkert med Interesse har fulgt de forskellige Forhandlinger i Sommerens Løb, vilde have draget Lære deraf og enten have undladt i denne Samling at forelægge sit Forslag paa ny eller dog have omarbejdet det saaledes, at han kunde imødekomme nogle af de Krav, der var rejst. Hvis der er nogen, der har ventet dette, er han blevet sørgeligt skuffet. De mange Taler, den megen Protest har ikke haft nævneværdig Indflydelse paa den højtærede Minister, det har saa at sige fra Ende til anden været spildt Mælk.

Det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, er, selv om det vel kan siges, at det ikke har samme Ordlyd som det oprindelige, dog i Princippet og i Virkningerne af ganske samme Beskaffenhed. Formaalet er nu som før at lette Ejendoms-skatterne for især de større Grundejere paa Landet og forøge det Skattetryk, der i Forvejen stærkt tyngende hviler paa de arbejds-skabte Indkomster.